

Briefing

Juni 2006 Nr. 60

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Snickarbacken 8, 150 23 Enhörna
E-post: elly.mattsson@telia.com

Sista materialdag för nästa nr. är 31 juli 2006.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

SGS har ny hemsida!

Det här är den nya adressen:
www.sgsresa.nu

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebba.thoren@swipnet.se

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
08-55 01 82 61
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet	15	Utdrag ur anteckningar
5	SGS för tio år sedan	16	Världen sju underverk ska utses
6	Värmöte i Kalmar	17	Glimtar från en Vietnamresa
7	Nya Medlemmar i SGS	19	Betraktelser från Baku
8	Vykortshälsningar från SGS:are	22	Reserapport från Libyen
9	Protokoll från årsmötet i Kalmar	24	Resmästarens sidor
11	Milde himmel, tack!		
13	Från -5 till -35 grader på en vecka.		

Förstasidesbilden

Gammal kvinna i Hoi An, Vietnam

Foto: Sven Holmgren

Det är svårt att få in foton till omslagsbilden, som måste vara dels en stående bild och dels ha en upplösning på minimum av 300 dpi. Jag har fått rota bland Svens bilder igen för att hitta något passande.

Gunnel

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Så är ännu ett möte över ...

Ett ordförandeord efter ett SGS-möte kan kanske inte skrivas på en lämpligare plats än det här. Uppflugen på en lite obekvämlig pall på Arlanda i väntan på nästa flygplan. Resmålet är måhända inte riktig SGS-mässigt, men att resa till Sorsele, är ändå att resa och Arlanda kan vara en bra plats att samla ihop tankarna på efter mötet som avslutades för några få timmar sedan.

Det var som vanligt ett möte med många och varierade intryck och jag skildes från alla vänner med känslan av att det varit ett innehållsrikt och givande möte med ett spännande och varierat program som Kristina, Eva och Gunnar tagit fram och bjudit oss på.

Ett mörkt moln kom

Mitt under mötet nåddes vi av fragmentariska budskap via mobiltelefon och radio om den jordbävning som drabbat Indonesien och den plats där vår tidigare kassör Lennart Manning har en stor del av sitt liv och sin verksamhet. Lennart var hemma i Sverige, men allt han byggt upp tillsammans med Wayang föreföll att vara förstört och antalet döda i området var stort. Typisk för SGS och så innerligt värmande tog Marianne Billing spontant initiativet till en insamling för att hjälpa Lennart och hans vänner i arbetet att bistå de nödställda i när-

området. Resultatet blev fantastiskt och visade den stora medkänsla som vi alla kände med de drabbade.

Föreningsangelägenheter

Under årsmötet valdes två nya medlemmar i styrelsen, Bengt Cederfelt och Lotta Borgiel, i stället för avgående Nina Bergström och Calle Nord. När styrelsen senare fördelade uppgifterna utsågs Lotta till resemästare efter Calle och vi ser alla fram emot spännande initiativ och kommande resor.

Briefing blir bättre och bättre för varje nummer och Gunnel gör ett otroligt arbete. Problemet är bara att det kommer in för lite material till tidningen. Jag uppmanar er alla att skriva till Briefing – alla vi andra är ju så otroligt nyfikna på vad just du har haft för dig! För det kan ju inte vara så att du har gjort en eller flera resor och inte upplevt någonting och inte har något att berätta och ingen bild att visa!

Höstmöte i Sigtuna

Höstmötet kommer att hållas i Sigtuna och det kommer med all säkerhet att bli ett väldigt innehållsrikt möte och jag uppmanar er naturligtvis att komma på mötet, som ni får inbjudan till med nästa nummer och samtidigt att fundera på andra platser vi kan besöka och spännande föredragshållare och andra

programpunkter ni vill höra och se! Hör av er till någon i styrelsen med alla tänkbara förslag som kan göra våra möten, Briefing och resorna ännu bättre.

Jag vill avsluta med att önska alla SGS:are en skön och innehållsrik sommar med många upplevelser, vare sig ni är på resande fot eller njuter av sommaren på hemmaplan.

SGS för tio år sedan...

Text: Anders Gezelius

I vårnumret av Briefing för tio år sedan hade redaktören Anita Maria Karlsson samlat en berättelse från Madagaskar av Lisbeth Barkholt medan Marianne Billing, föreningens ordförande berättade om ett möte med en mänsklig "mäntalarv". Den dåvarande kassören berättade sin skröna om hur han reste med ett mangoträd som handbagage i Indonesien. Calle Nord hade som vanligt ett antal spännande resor att inbjuda till eller vad sägs om Sydafrika, Guinea-Bissau, Trädhusfolket på Nya Guinea och Västafrikansk odysseé. Dessutom Bhutan och Etiopien.

Förmodligen följde inbjudan till vår mötet 1996 med och då kunde man läsa att mötet gick av stapeln på Sundsgården i Helsingborg. Vi bjöds där på bilder från Etiopien av Sven Alnäs och hans namne Sven Holmgren visade sina fantastiska tredimensionella bilder. Ett ovanligt och tankeväckande inslag var Göran Bengtsson från Svenska Jägarförbundet, som berättade om noshörningsproblematiken i Afrika ur ett jägarperspektiv. Magnus Andersson berättade om Mali och Ing-Marie Henningsson om Madagaskar. På lör-

dagskvällen bjöds på afrikansk musik av gruppen Afro Tiambo.

Söndagen innehöll ett föredrag som troligen många minns där Annika Jacobson-Widding berättade om manligt och kvinnligt i Zimbabwe och deras symbolvärld och verklighet. Efter att Göte Jardebo visade bilder från Sydafrika och när vi ätit lunch for vi ut för att guidas runt på Sofiero av Stig och Marianne Billing. Förmodligen är mångas starkaste minne det väldiga regn som föll och hur en orolig kassör smög runt bland rhododendronbuskarna med massor av pengar i en konsumkasse. Efter det blev det inbetalning i förskott!

Det känns som om det var för bara ett par år sedan, men det var alltså för tio år sedan. Man kan undra hur det ser ut när vi ser tillbaka om tio år igen!

Värmötet i Kalmar maj 2006

Text: Ann Lundén

Vi var 110 deltagare som infann sig på Hotell Brofästet i Kalmar fredag eftermiddag. Stället hade moderna fina rum och en väldigt funktionell föreläsningssal så allt verkade lovande för en lyckad helg. Vädret var inte det bästa, med lite regnskurar och väldigt kallt. Värmen inombords steg dock snabbt när Egna Bilder började. Paret Billing berättade om sin resa i Vietnam på sitt alltid lika trevliga sätt. Pär Lindström visade 50 år gamla bilder från en resa i Nepal, märkligt att de fortfarande kunde avnjutas! Anna Lisa visade bilder från Guinea Bissau och sen blev det en rolig gissningstävlan! Vilket SGS-möte var en grupp på väg till ??

Baren var stängd, men vi hade förutom egna bilder också medtagit egna dryckesvaror så snackandet fortsatte över några glas vin till långt över midnatt.

Frukosten var riklig och god, men frukostäggen fick vi klara oss utan då äggskjutsen krockat på vägen till oss... Ulla Johansson inledde med att berätta om SGS-resan till Bulgarien. Det var föredömligt didaktiskt med detaljerade kartor, hon sade att det berodde på hennes förflutna som lärare. Bravo Ulla! Birgitta och Isabel visade fina bilder från Kaukasusresan, och det kändes spännande med detta av så få besökta områden.

Efter lunch delades vi in i grupper och vi började med att besöka det gamla klapphuset. Vi fick bege oss ut på de

svajande pontonerna, som fick lite slag-sida så vissa fötter blev våta. Trasmattorna skrubbades med såpa på gammalt vis. Mycket trivsamt att få se, tycker jag. Sen var det dags att åka till Kalmar slott där vi hade en guidad visning. Slottet har en intressant historia, men mycket få inventarier.

Själv var jag mest nyfiken på Regalskeppet Kronan, och blev inte besviken. Otroligt många fynd har kommit upp ovan ytan, och man hoppas verkligen att bidragen inte sinar så att man kan fortsätta detta arbete som huvudsakligen bedrivs av volontärer.

När vi kom hem igen hade Kristina riggat upp en utställning av 20 vykort, där vi skulle gissa vilket land de kom ifrån. Det var inte lätt alls, och det viskades mycket och vi hjälpte varandra. Slutligen utsågs 7 vinnare som hade alla rätt och pristagaren blev Kristina Johnson. Sen skulle vi rösta fram 7 nya Världens underverk bland 21 förslag. I skrivande stund är inte räkningen klar, men personligen har jag svårt att tänka mig annat än att Kinesiska muren kommer att vinna.

Middagen var både riklig och god och jag tyckte att serveringspersonalen var trevlig och tillmötesgående.

Sen var det dags för nya Egna bilder. Själv var jag oförberedd och hade inte material som kunde jämföras med Ullas, men snackade å fritt ur hjärtat om Östra Turkiet och Georgien. Stefan Karlsson följde med Uganda och visade många

fina fåglar. Gorillorna förstår jag är en upplevelse som inte kan beskrivas i ord, utan är magiskt... Min son såg gorillorna för 3 år sedan och han beskrev det som – dyrt, men de mest välplacerade mammas pengar man kan spendera.

Nästa frukost var lika fin, nej finare för nu fanns massor av frukostägg!

Vår nya resevärd Lotta Borgiel presenterade planerade resor med bravur!

Vi fick se en vandring runt Ölands kuster med fotograf Thorsten Jansson. 35 mil på alla årstider gav oss en klar bild varför detta vårt världsarv anses unikt. Trevligt berättat och för mig helt nytt och intressant.

Sist men inte minst återkom Anders Källgård och berättade denna gång om svenska öar. Drygt 1000 är bebodda och har ingen broförbindelse. Tveksamt var ju förstås den som hade teleskop-

förbindelse när man skulle iland. Han berättade roligt och engagerande och nu lovar jag att nu ska det bli av att läsa hans bok från pärm till pärm. Vi har haft den i bokhyllan någon tid, men nu ska det läsas!

Vi var alla gripna av jordbävningen på Java och våra tankar gick till Lennart Manning. Hans anläggning var delvis i ruiner och det kändes helt rätt att kunna samla in lite pengar till honom för nödhjälp och återuppbyggnad.

Ja, så var det slut för denna gång, jag tror alla var nöjda och det är rent otroligt att man kan få så mycket för denna modesta kostnad.

Vi ses i Sigtuna på Allhelgona.

Helsingborg 1 juni 2006
Ann Lundén

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Per Jonsén
Dingelsundet 567
655 42 Karlstad

Ulla Bergström
Vintervägen 32 A
169 54 Solna

Ulla Sjöstrand
Fågelsångsgatan 3
252 20 Helsingborg

Majvi Idolfsson
Bodekullsgången 19 C
214 40 Malmö

Christina Knutsson
Östergård 105
260 33 Påarp

Ingemar och Sabina Svensson
Karsåsgatan 167
421 47 Västra Frölunda

Nine-Christine Ernstdotter
Södra Kungsgatan 20
972 35 Luleå

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

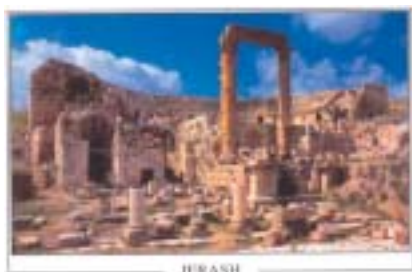
Ciudad Habana, Cuba

Hej SGS:are. Här kommer salsahälsningar från två tjejer på cykelsemester på Cuba. Här, har vi mötts av vacker natur, musik överallt och mycket värme (såväl temperatur som människor) Hälsningar Eva Persson och Ann-Christine Nilsson

Jerash 22.03.06

Egentligen skall detta vara en hälsning från det otroliga Petra i Jordanien, men kortet blev från en av de andra gamla städerna med sin uråldriga historia. Hälsningar Marianne och Stig

JERASH

Sarajevo - Bosna i Hercegovina

Gunnie Aalamo och jag är på en kulturvecka i Bosnien Hercegovina och avslutar resan i Dubiovcic, Kroatien. Vi åker med etnografiska museets vänner från Stockholm. Idag har vi besökt nationalmuseet med en mycket intressant guidning, bla på den etnografiska avdelningen. Så Stadsmuseet så avslutades dagen med

ett två timmars möte med vår svenske ambassadör i Sarajevo. Lars-Erik Wingren med fru Anita, mycket trevligt. Middag och så isäng med otrolig utsikt över stan. Hälsningar Birgitta Lindblad och Gunnie

PROTOKOLL FÖRT VID ORDINARIE ÅRSMÖTE med

Scandinavian Geographic Society

Lördagen den 27 maj 2006, Kalmar

1. Mötets öppnande

Föreningens ordförande Anders Gezelius hälsade de ca 110 tillresta medlemmarna välkomna och förklarade mötet för öppnat.

2. Val av mötesordförande

Anders Gezelius valdes att som mötesordförande leda förhandlingarna vid årsmötet.

3. Val av mötessekreterare

Magnus Andersson valdes att som sekreterare föra protokoll vid årsmötet.

4. Frågan om kallelse till årsmötet sänts ut i laga ordning

Ordföranden frågade årsmötesdeltagarna om mötet utlysts i laga ordning. Mötet hade inga invändningar och godkände därmed också det sätt som årsmötet utlysts.

5. Fastställande av dagordning för årsmötet

Den av styrelsen föreslagna och utdelade dagordningen fastställdes.

6. Val av två justeringsmän att justera dagens protokoll

Stig Billing och Sonja Danielsson valdes till justeringsmän.

7. Styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året

Styrelsens verksamhetsberättelse hade delats ut till samtliga närvarande. Medlemmen Pär Lindström påpekade att när det gäller den genomförda resan till Estland, Lettland och Litauen i juni hade Elleholm Turism endast svarat för de administrativa delarna, medan han själv lagt upp resan och lett den. Därefter kunde mötet godkänna verksamhetsberättelsen som därmed kunde läggas till handlingarna.

8. Styrelsens förvaltningsberättelse för det gångna året

Föreningens kassör, Ebba Thorén, kommenterade förvaltningsberättelsen som tidigare publicerats i Briefing. Hon nämnde att ekonomin är för närvarande särskilt god tack vare många deltagare på veckoslutsmötena, fler än det budgeterats för. Några medlemmar kommenterade föreningens stora sparkapital med att det är bra att ha lite marginal att använda vid t ex jubileer och att vi kanske kunde hyra bussar till besöken i samband med våra veckoslutsmöten. Ordföranden nämnde att han ansåg att pengarna kunde användas till bra föredragshållare i framtiden, sådana som kostar lite mer. Han bad om förslag från föreningens medlemmar på särskilt önskvärda föredragshållare, även om de var lite dyra. Mötet hade inga ytterligare kommentarer och beslutade godkänna förvaltningsberättelsen som därmed lades till handlingarna.

9. Revisorernas berättelse

Revisionsberättelsen upplästes med rekommendationen att ge styrelsen ansvarsfrihet.

10. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen

Mötet beslutade att ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

11. Val av föreningens ordförande för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen föreslog omval av Anders Gezelius. Inga andra förslag förelåg. Mötet beslutade i enlighet med valberedningens förslag att välja Anders Gezelius till ordförande för det kommande verksamhetsåret.

12. Val av övriga styrelseledamöter för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen meddelade att Carl G Nord och Nina Bergström avsåg sig omval. Valberedningen föreslog därmed omval av Gunnar Andersson, Ebba Thorén och Kent Knutsson samt nyval av Lotta Borgiel och Bengt Cederfeldt för de kommande två verksamhetsåren. Inga andra förslag förelåg och mötet beslutade i enlighet med valberedningens förslag.

Ordföranden nämnde att Kristina Bergman, Magnus Andersson, Kerstin Strandskog, Elly Mattsson samt Gunnel Svensson valdes vid föregående årsmöte för två verksamhetsår, d v s att de är alla valda för ytterligare ett år.

13. Val av valberedning

Mötet omvalde den sittande valberedningen som består av Anna Lisa Augustsson, Doris Holm och Monika Apell.

14. Val av två revisorer och en revisorssuppleant

På förslag av valberedningen omvalde mötet de tre sittande revisorerna, d v s Jan Erik Cederfeldt och Arne Hansson som ordinarie revisorer samt Gösta Johnsson som suppleant.

15. Fastställande av medlemsavgiften enligt stadgarnas paragraf 5

På styrelsens förslag beslutade mötet att medlemsavgiften skulle bli oförändrad 200 kronor per år för ordinarie medlem och 75 kronor per år för familjemedlem.

16. Övriga frågor

I samband med ytterligare kommentarer beträffande föreningens goda ekonomi och det fina överskottet från föreningsmötena föreslog Pär Lindström en applåd till dem som lägger ner ett så stort arbete för att göra mötena så välarrangerade och givande.

Gunnel Svensson som i styrelsen ansvarar för medlemsbladet Briefing uppmanade medlemmarna att skicka in fler artiklar - annars fanns det risk att Briefing inte kunde komma ut på grund av brist på material. Det var inte nödvändigt att det endast skulle vara rese-schildringar - bokrecensioner, exotiska matrecept och liknande gick minst lika bra.

En medlem önskade att styrelsen undersökte möjligheten för föreningens medlemmar att erhålla fritt inträde till resemässan i Göteborg. Ordföranden svarade att med vetskap om de strikta regler och principer som gäller på mässan var det knappast lönt att försöka.

17. Mötets avslutande

Ordföranden tackade mötesdeltagarna och förklarade mötet avslutat.

Direkt därefter avtackades först den avgående styrelsemedlemmen Nina Bergström av ordföranden med vackra ord och en fin bokpresent samt med en varm applåd av mötesdeltagarna. Därpå avtackades styrelsemedlemmen Carl G Nord som varit med i styrelsen som resemästare allt sedan föreningen bildades år 1988. Även han fick en bokpresent och dessutom ett presentkort på ett fritt deltagande vid en kommande veckoslutsträff plus vackra ord på vägen av ordföranden. Från alla de närvarande fick han en lång och stormande applåd.

Vid protokollet:

Magnus Andersson, mötessekreterare

Protokollet justeras:

Anders Gezelius, mötesordförande, Stig Billing, justeringsman

Sonja Danielsson, justeringsman

Milde himmel - TACK

Kl. 01.20 pep mobilen och jag vaknade med ett ryck och ett meddelande hade kommit på mobilen. Det löd kort och gott: Call me! Jag ringde omgående upp Wayang och hans röst lät upphetsad när han förklarade att det varit ett kraftigt brrrrrrr och allt var rusak.

Det tog några sekunder innan jag fattade att brrrrrr betyder skakningar och rusak betyder rasa ihop. Han fann sig fort och kom på de engelska orden för detta och sa tålmodigt att han hade fått rusa ut ur huset i bara kalsingarna och på det viset räddat sig innan taket delvis kom nerstörtande.

Jordbävningen, med en magnitud på 6.2, drabbade Bantul hårdast och det är ju naturligtvis där vi bor. C:a 3.500 döda människor har grävts fram i Bantul av de 5.000 som hittills har påträffats.

Idag, 30 maj, när jag skriver detta har jag fått en mer nyanserad bild av hur

katastrofen ser ut i Yogyakarta på södra Java. Vi bor i Bantuls kommun, som ligger söder om Yogya på väg mot havet, ner mot Parangtritis beach om det är bekant för någon. Byn som vi bor i heter Trimulyo mellan Pleret och Jetis och på andra sidan Blawong river finns byn Blawong. By på indonesiska benämns desa eller kampung.

Det mesta av byggnaderna i byarna Blawong, Jetis och Trimulyo finns inte kvar längre. De är raserade eller halvt raserade och obrukbara. Bilbron över floden ligger nere i det bruna vattnet och likadant är det med de smala bambubroarna. Det finns en bro som har klarat sig. Vårt hus är delvis raserat, vår affär är raserad och vårt kafé är delvis raserat. Wayang har redan tömt affären på alla varor och delat ut till människorna som lever på gatan utanför affären. De lagar mat med gemensamma krafter så

att de flesta får någon soppa, nudlar eller bara rent vatten. Många av våra vänner är nu borta. Våra grannars barn är allvarligt skadade och troligtvis kommer flickan i familjen inte att klara sig.

Jag sitter i Sverige och försöker att få en samlad bild genom de få samtal jag har med Wayang. Batteriet till hans mobil tar slut och ingen el finns. Plötsligt får jag kontakt igen och då hade han åkt 60 km till staden Solo för att ladda upp batterierna igen. Hans mor befinner sig väl och jag kan åter dra en suck av lättnad.

Mitt i allt detta kaos ringer telefonen och Kristina Bergman från SGS-mötet i Kalmar undrar hur jag mår och jag talar även med Eva Gezelius. Senare ringer Eva och meddelade mig att mötet har samlat in pengar!!!! Tanken hissnar, hörde jag rätt. Trodde att mina tårar var slut men icke. Fick flytta undan papper på skrivborden för att inte blöta ner dem. Bara känslan av kamratskap gjorde att jag började frysa och var tvungen att ta på mig morgonrocken. Fick tag på Wayang och berättade, var tyst några minuter och sen sa han bara Oh my God – Milde himmel!

11.500 kronor insattes på mitt konto på måndagen, en helt otrolig summa och nu på tisdagen har redan 7.000 kronor skickats ner till Yogya via moneygram. När jag skriver detta har Wayang redan köpt nudlar och rent vatten till människorna som lever på gatan utanför vårt hus och affär. Resten av pengarna skickar jag på fredag och då får den speciella katastrofkommittén, som byborna bildat för samordning av hjälpbehoven, dessa pengar. De 7.000 kr blev i indonesiska pengar 8.114.000 rupiah. Ett räkneexempel: En kartong nudlar innehåller 48 paket och en kartong kostar

c:a 25 kr i inköp, eller 28.000 rupie. Det blir en hel del eller hur?

Så på fredag eller lördag får kommittén dryga 5 miljoner rupie, som de får använda på bästa sätt för att bistå de utsatta människorna med. Era pengar har minst sagt gått oavkortat direkt till de behövande utan minsta lilla mellanhand. Och för detta vill Wayang och jag säga: TACK!

Wayang har lovat att ta några bilder och han kommer att sända dem till Sverige när Internet och elen kommer igång igen. Men tills vidare får vi nöja oss med texten. För min egen del så vill jag naturligtvis vara därefter enligt hjärtats vilja, men rent praktiskt så är det bättre att jag är kvar i Sverige och samordnar behoven i Indonesien till cash. Med andra ord: jobba för att få ihop stolar! Dessutom tror jag att den gode herr Wayang är nöjd med att inte ha mig springande runt som en yr höna i kaoset. Han har tillräckligt att göra ändå!

Återigen vill jag av hela mitt hjärta säga **ett varmt tack till er alla**. Jag återkommer till nästa nummer av Briefing och tala om hur det går och då också med bilder!

Sampai jumpa, Lennart Manning

Vill Ni hjälpa jordbävningsoffren i Indonesien?!!

Som Ni förstår är hjälpbehoven enorma och för de SGS:are som inte var med på årsmötet i Kalmar, men känner att de gärna vill bidra med en slant, går det bra att sätta in pengar på SGS postgiro 429 14 52-3. Märk talongen "Indonesien". Vi skall se till att pengarna, via Lennart, kommer de drabbade byborna till hjälp.

Från -5° C till -35° på en vecka

Text och bild: Monica Sternmar

En av de sista dagarna i januari landar vi strax efter lunch i Kiruna, hyr en bil och ger oss av mot Jukkasjärvi. Det är där som vår internationellt mest kända sevärdhet finns, Ishotellet. Vi ska dock inte dit direkt utan svänger av till en kennel, som anordnar turer med hundsläde.

Skoteroveraller, kängor, handskar och mössor ingår i priset, liksom en egen turguide. Det pirrar i magen när vi efter en snabb instruktion ställer oss bakom slädarna och låter hundarna sätta fart. Det går undan för alla hundar vill vara först och vi har fullt sjå att hålla dem tillbaka. Tårarna rinner av fartvinden och fryser till is på kinderna. Lagom tills mörkret faller när vi en stuga i skogen. Rinnande vatten och el saknas, men någon har varit där med förråd och tänd ljus och en brasa så helt utkyllt är det inte. Det hindrar inte min reskamrat från att frysa så tänderna skallrar. Nå, stugan blir snart varm och efter en stund i bastun, en värmande drink och en god middag mår vi förträffligt. Det gör hundarna också, som efter utfordringen nu kurar ihop sig i snön bland träden utanför. Det enda vi märker av dem är ett utbrott av ylande godnattsång under kvällen och ett antal knallblå ögonpar som följer oss i mörkret på väg till och från utedasset.

Nästa dag bjuder på fantastisk körning i sol och ett tunt lager nysnö, som dämpar alla ljud. Det känns som om vi var ensamma i världen. Det är vi dock inte för det är mycket populärt att köra

hundspann här uppe och på hemvägen möter vi många ekipage av olika storlek och med varierande besättning. Vid kenneln tackar vi guiden för en fantastisk upplevelse och utbyter adresser för en eventuell framtida veckotur utefter Kungsleden. Jag har träningsvärk i både armar och axlar när jag sätter mig i bilen för vidare färd mot Ishotellet.

Vi anländer dit lagom till en guidning för oss som ska övernatta. Vilket imponerande bygge! Snabbt går det också eftersom väggar och tak består av konstsnö, som man sprutar på färdiga formar. Har man råkat överboka är det bara att ställa ut formarna och köra igång snökanonerna och lägga till några rum.

Same med ren.

Klart på en vecka! Sedan kommer utsmückning och inredning och den är däremot ofta av is. Fjölårsis som man lagrar i kylrum över sommaren, eftersom isen på Torne älv inte hunnit bli tillräckligt tjock när man börjar bygga på hösten. Allt är väldigt proffsigt och internationellt och vi känner oss verkligen som turister i eget land. Vi svenskar är nämligen i klar minoritet. 75% av gästerna kommer från andra länder, främst Japan verkar det som. Det är en ganska dyr upplevelse, men man behöver ju inte göra hela programmet med övernattnig, middag på restaurangen och en sängfösare i isbaren. Billigare blir det om man nöjer sig med en utflykt till Jukkasjärvi med guidning av Ishotellet och lunch å värdshuset. Då missar man dock nöjet att få krypa ner i en varm sovsäck och somna sött i -5° , som temperaturen alltid visar inomhus.

På morgonen är det -17° , så vi lånar skoteroveraller och stövlar och åker iväg till ett renhägn utanför byn. Där får vi lära oss hantera lasso och fånga en ren, som sedan spänns för en släde för en tur runt hägnet. Det är dock betydligt lättare att få fart på hundar än på renar. Renarna kräver ständigt glada tillrop och klatchar med tömmarna för att inte stanna och äta istället. Efter "renraiden" samlas vi runt elden i kåtan för att värma oss och lyssna till berättelser om samernas liv förr och nu. Här får vi också smaka vår första "souvaskebab". Den består av saltad, lätrökt renstek i strimlor som steks i smör i en jättelik stekpanna över den öppna elden och serveras i tunnbröd. Gärna med lingonsylt. Så är det dags för Jokkmokks marknad. Alla hotell är bokade år i förväg under marknadsdagarna, men vi har fått en privat inkvartering i en centralt belägen villa där vi blir otroligt väl omhändertagna. Allt som bjuds är hemkockt och hembakat av lokala råvaror. Jag kommer nog aldrig att få smaka en sådan lingondricka igen. Marknaden är allt man kan förvänta sig och mer därtill. Förutom förvånansvärt många stånd med genuint hantverk av hög kvalitet är det utställningar, uppträdanden, föredrag, renrace, hundspann, helikopterturer, souvaskebab, gourmetmiddagar, dans och kulturfartnar. Vi deltar i så mycket vi hinner och gör massor av fynd. Enligt köpmännen är det optimalt marknadsväder. Beslutsprocessen blir inte så lång vid -20° . Efter två hela dagar på marknaden och många snabba beslut börjar vi få rejält med packning och är glada att bara kunna slänga in allt i bilen. Hur vi ska få med oss allt på flyget hem blir en senare fråga.

Vi har gott om tid för återfärden till Kiruna och bestämmer oss för en improviserad älgafari till Kvikkjokk. Älgarna från Rapadalen brukar dra sig ner dit under vintern. Vi ser dock inga älgar men lär oss att man måste vara först på plats annars har andra turister hunnit skrämja bort dem genom att gå ur bilen för att fotografera. Utsikten var dock värd omvägen och renar var det gott om. Dagen därpå får vi bättre utdelning när vi kör en tur till Nikkalukta. Här ser vi både älg och vackra vyer. Som sig bör har vi också resans kallaste dag i

Sveriges köldhål, -35° utanför bilen. Mer hann vi inte på en vecka. Besöket på Esrange och i gruvan får vi spara till nästa gång. Vi avnjöt dock frukterna från gamla gruvan eller rättare sagt svampen i form av en utsökt shiitakesoppa med souvas på restaurang City i Kiruna. Jag kan rekommendera både restaurangen och en resa dit upp. Några timmar vid datorn, några telefonsamtal, lite tur och vänliga, hjälpsamma och proffsiga människor gav oss en fantastisk vecka uppe i norr som vi aldrig glömmet.

Utdrag ur anteckningar

Gjorda i Nya Guinea (Irian Jaya) 1987

Text och bild: Calle Nord

..... Efter omkring fem dagars resa med våt båt var vi så framme vid Warse. När vi närmade oss byn fick nog de flesta av oss hjärtat i halsgropen. Plötsligt kom i tre olika omgångar stridskanoter bemannade av infödningar i full fart mot oss. De klapprade med paddlarna under höga rop och gav signaler med bambustrumpeter. För att imponera ytterligare kastade man ut kalk ur bamburör. Nu var det tack och lov inte fråga om huvudjakt, som för några decennier sedan. Man ville bara eskorterat oss till byn. Alla Warses invånare som inte fanns med i kanoterna hade samlats framför det

stora manshuset. Där trummade de och dansade med knixiga rörelser.

PS Epicentrum av det tredje skalvet vid jordbävningen i Indonesien låg på Papua Nya Guinea.

Världens 7 nya underverk ska utses!

Text: Anders Gezelus

För mer än två tusen år sedan ville den grekiske filosofen Filon berätta för sina landsmän och andra om vilka märkvärdigheter i den kända världen runt Medelhavet som var mest imponerande och fantastiska. Han sammanställde en lista som kom att omfatta de monument vi idag talar om som Världens Sju Underverk. Av dem finns ju bara pyramiderna i Giza kvar att beskåda in i våra dagar.

Ni har säkert sett att det nu pågår en stor omröstning, öppen för alla i hela världen, som vill och kan vara med och rösta, för att få fram sju nya underverk bland de monument och byggnadsverk av mänsklig hand, som vi idag kan se och beundra. Bakom projektet ligger den schweiziske äventyraren Bernard Weber och en stor organisation med bl.a. Unescos förre generalsekreterare Federico Mayor Zaragoza bidrar till arbetet.

Efter en långdragen urvals- och nomineringsprocess har en jury fått välja mellan 77 platser och byggnadsverk, som ursprungligen föreslagits och röstats fram på Internet och via telefon. Juryn har valt ut de 21 underverk som alla nu kan rösta på. Inför värmötet kändes det intressant att se, om vi som rest så mycket, sett så mycket och har så stor samlad erfarenhet, tycker likadant som andra. Deltagarna i Kalmar fick därför möjlighet att välja vilka sju monument vi helst ville se som världens sju nya underverk.

De 21 kandidaterna är följande:

Akropolis i Aten, Alhambra, Angkor Wat, Petra, Colosseum, Eiffeltornet, Frihetsgudinnan i New York, Machu Picchu, Kinesiska muren, Kiyomicutemplet i Japan, Kreml, Kristusstatyn i Rio, Haga Sofia i Istanbul, Operahuset i Sydney, Pyramiderna i Giza, Pyramiderna i Chichen Itza, Slottet Neuschwanstein, Timbuktu, Statyerna på Paskön, Stonehenge och Taj Mahal.

Alla Briefings läsare inbjuds nu att delta i omröstningen. Skicka dina 7 kandidater som e-post eller brev till ordförande (adress finns i Briefing). (Ni som röstade på värmötet får vara nöjda med den insatsen!) Vi hade som alternativ att rösta på sex av alternativen plus en egen kandidat som vi tyckte saknades och det är naturligtvis ni också välkomna att göra. Vill ni delta i omröstningen "på riktigt" sker det via telefon eller Internet och uppgift om hur det går till finns på adressen www.n7w.com. Mer information finns också på tidningarnas hemsidor och t.ex. på www.svt.se.

SGS samlade uppfattning kommer vi att publicera i nästa nummer av Briefing och den slutgiltiga listan över hela världens val, kommer att offentliggöras under en stor internationell gala 1 januari 2007 och röstningen på Internet pågår fram till och med oktober månad. Syftet med hela "jippet" är att bidra till bättre underhåll av monumenten och man arbetar just nu med restaurering av de talibansprängda Buddha-statyerna i Bamiyan.

Glimtar från en Vietnamresa

Text: Marianne Billing, foto: Stig Billing

Efter att ha blivit väl omhändertagna av en guide i Hanoi bär det av till Halong Bay och vi installeras på en vacker djonk. En gammal sägen berättar att en drake simmade i havet och när den slog med stjärten bildades skärgårdens öar. Branta, höga, delvis bevuxna stiger de ur det turkosa havet. Synen är sagolik när vi styr ut och solen skiner och ger skuggor och dagrar i det vackra landskapet som står på Unesco:s Världsarvslista. Vi är 20 personer ombord och vi serveras vietnamesiska läckerheter i den lilla matsalen, allt under det att vi stävar ut. I sköna däckstolar njuter vi sedan av att vara på sjön. Ett dopp från båten är inte heller dumt. Vilken tillvaro!

Skymningen kommer och gör allt ännu vackrare när vi sakta glider fram. Uppvaknandet nästa dag är helt otroligt, det är alldeles tyst omkring oss. Havet ligger spegelblankt och vi ligger stilla. Fler djonker har sökt samma nattplats men inga röster hörs. Den andaktsfulla tystnaden är kompakt. De passagerare som är uppe på däck viskar för att inte störa och t.o.m. personalen tassar försiktigt omkring. Vi njuter av att få uppleva denna lyx – en öronbedövande tystnad och i en så vacker omgivning. En tur upp till bergen vid Sapa och möte

med olika minoritetsgrupper ger ytterligare bevis för mångfalden i landet både vad det gäller natur och folk i fantastiska nationaldräkter.

När vi har besökt kungaslott och gravar i den gamla kejsarstaden Hue, som också står på Världsarvslistan, bär färden vidare till Hoian. Där finns den alldeles förtjusande och intressanta "Gamla staden" även den på Världsarvslistan. Där inne är biltrafik förbjuden men motorcyklar accepteras. Vi bor på ett hotell med ett rum möblerat med antikviteter och en balkong mot gatan. Där sitter vi på kvällen med ett glas vin och ser staden stängas. Butiksinnehavaren sätter för bräddor i spår på dörröppningens sidor. Motorcyklar kommer och hämtar de vackert klädda expediterna som glatt sätter sig på bönpallen. Skymningen kommer så sakta och vi störs inte av att en stor rätta springer över balkongen på huset mittemot. Städerskan har lagt ett

Det vackra Halong Bay.

hjärta av rosenblad på vår omhängda dubbelbädd. Vi sover gott.

Vietnamesisk mat får vi lära oss att laga i sk. Cooking Class. En härlig e.m. med två kockar som undervisar och vi får själva laga maten. Hoian är en alldeles underbar liten stad med ytterst vänlig befolkning. Ett stopp gör vi i My Son

också på Världsarvslistan. Området ligger söder om Hoian. Där finns raserade tempel

rätt långt in i djungeln. Platsen användes under lång tid, från 300-talet till 1200-talet. Chamfolkets kejsare byggde tempel till gudarnas ära och ingen kejsare ville vara sämre än den föregående. Här finns inskrifter på sanskrit och här har hittats gamla föremål från både Angkor Wat i Kambodja och Borobudur på Java. Liksom dessa har templen varit övervuxna men huggits fram vartefter. Förmodligen hade Khmererna utbyte med dessa platser då deras rike var mycket stort. Under sista kriget bombades området vid flera tillfällen men en viss restaurering har skett.

Saigon eller Hô Chi Minh City, båda namnen används, tar emot oss med sina 6 milj. motorcyklar. Vi lär oss att gå sakta över gatan inte stanna så fungerar det. Vi har överlevt flera sådana övergångar. Staden är vacker genom att den är grön, den har så många gatuplanteringar. Ett måste vid ett besök här är naturligtvis att se de gångar och underjordiska rum där motståndsrörelsen levde under Viet-

Hoi An där översvämningarna kommer varje år, det är bara att notera hur högt det blir i år.

namkriget. Att de överhuvudtaget överlevde där är en gåta. I dag används det hela i propagandan.

I Saigon bor vi på ett elegant hotell med utsikt över floden. En kväll är det ett förfärligt liv ute på gatan. Tutande bilar och motorcyklar med viftande vietnamesiska flaggor far fram och tillbaka. Flaggor såldes även utanför hotellet. En politisk demonstration tror vi. Nästa dag berättar guiden att ett fotbollslag från Sydvietnam vunnit över ett från Nordvietnam. Glädjen är hejdlös.

Vi har haft 15 underbara dagar i Vietnam. Det krävs inte visum om man inte stannar längre. Det kan tyckas vara lyxiga dagar, men vi betalade cirka 10.000 sv kr per person för allt, guide, bil med förare, djonk, inrikes flyg, hotell och mat.

Vi har email-adress till vår kontakt i Hanoi om ni är intresserade.

Betraktelser från Baku

Text och bild: Paola Lundén

Republiken Azerbajdzjan är inklämd mellan Georgien och Dagestan i norr, ärkefienden Armenien i väst, Iran i söder samt 11 km gräns med Turkiet. På andra sidan av det turkosa, glittrande och toxiska Kaspiska havet ligger Turkmenistan och Kazakstan.

När vi höll på att landa möttes vi av ett landskap som föreföll vara befriat från liv i alla dess skepnader, ersatt av ett ökenlandskap i vilket det växte tornliknande oljepumpar och slingrande nätverk av ledningar. Väl i vänthallen möttes vi av en skylt med namnet Paolo och en liten azerier i tofflor. Vi var framme. Vår handledare Fariz körde oss in till centrum på den trefiliga vägen, som syntes vara sjufilig och färdriktning, hastighetsbegränsning och trafikljus föreföll vara en godtycklig definitionsfråga.. Fariz mobil ringde och det var vår 82-åriga hyresvärdinna som informerade oss om att hon kom på att hon hade

hjärtproblem ville inte hyra ut lägenheten till de schweiziska flickorna, som hon visste skulle ta med sig karlar hem, vilket skulle ge lägenheten dålig karma. Vi var bostadslösa i vårt nya hemland innan vi nått stadsgränsen. Så, vi åkte hem till Fariz och blev bjudna på frukost och lekte med hans bedärande 14 månader gamla dotter.

En fras som ofta används i Azerbajdzjan är "Ja, min gode vän/bror/sväger/kusin/farbror o.s.v. har precis vad du letar efter." Så Fariz farbror Kamal skakade fram en lägenhet åt oss med förtjusande utsikt över en sönderbombad brödfabrik. Vid det laget har vi inte sovit på ungefär 35 timmar, men slussas ut med Fariz amerikanska vän från Republikanska Institutet, jo han heter, Dallas. Utsvultna såg vi fram emot en rejäl azerisk husmanskost, men våra nordamerikanska vänner tog oss till ett expat-hak, där menyen bjöd oss på hamburgare,

pizza och pommes frites, dock nedsköljt med det utsökta lokala ölet, Xirdalan. Middagsdiskussionen landade av någon anledning på amerikansk vapenpolitik. Bordet delades snabbt upp i två läger och resulterade i decibel och ilska kommentarer som stegrades exponentiellt med Xirdalanintag. Diskussionen avslutades elegant av en skjutglad republikan-

ska, som konstaterade att svenskar var trångsynta idioter som bodde i ett socialistiskt dockhus.

Baku är en dyr stad som förefaller ganska otilltalande och rentav ful, men som växer, nu tycker jag att det är vackert att blicka ut över oljeriggarna precis utanför kusten och uppskattar brisen, som onekligen för tankarna till olja.

På måndagen började ringandet efter intervjuer och jag fann att man fick en god respons när man presenterade sig som forskare från Sverige, utan att belysa det faktum att vi är två studenter som i azeriska termer borde vara gifta och ha barn och istället skriver en kandidatuppsats med en timmes sammanlagd handledning. Dagens sista intervju började kl 19.00 på en tjugis res-

taurang och slutade med middag med tio personer och hemkomst sex timmar senare. Morgondagens första intervju var med en underhuggare från IT-Ministeriet som gav oss fri access till sitt Internetcafé resten av tiden i Baku. Dagarna har rullat på, fullspäckade med intervjuer, de flesta med intressanta personer; vissa med gamla nostalgiska kommunister, vissa med oppositionspolitiker som tror att poliser förföljer dem, alla med en sak gemensamt. Azerier kan vara det punkligaste folkslag som någonsin funnits.

Vi har haft tid med en utflykt. I lördags bestämde vi oss för att åka till Suraxani, ett relativt fult samhälle vilket gästas av ett gammalt eldtempel. Azerbajdzjan blev tidigt ett vallfärds mål för asketiskt lagda indier med förkärlek till skumma

Baku.

naturfenomen (och tillhörande ritualer, benämns möjligen pyromaner) som naturligt brinnande gasventiler, som finns här och det var ett sådant tempel vi ämnade besöka.

Till våra vänners fasa bestämde Tanja och jag oss för att ta tåget dit, en skramlande elektrisk plåtåda på hjul inredd med träbänkar och en maxhastighet på 30 km/h. I enlighet med azerisk skepsis mot gatunamnsskyltar var stationerna inte heller skyltade och efter cirka 1 1/2 timmes tågfärd, som skulle ha tagit 20 minuter frågade jag damen mitt emot om det inte snart var vår station? Damen gapade av fasa och förklarade att vi åkt förbi stationen för länge sedan. Detta med så mycket inlevelse att resten av passagerarna i vagnen omringade oss och med medkänsla förklarade noga på azeriska och ryska och pekade åt olika håll. Så vi fick åka till slutstationen och åka tillbaka samma rutt och gå av på rätt station. Templet såg föga gammalt ut och den naturliga gasventilen hade sedan länge dött ut, men hölls vid liv av artighet av GazProm. Efter detta dämpade vi hungern med en soppa gjord på fårspäck och benpipor.

Azerbajdzjan har en del egenheter, två av dessa är pengar och trafik. Pengarna är uppdelade såhär: En manat, som är en relativt ny valuta, är värd ca. en Euro. Föregångaren till manat heter shirvan, fem tusen shirvan är en manat. Tusen shirvan är en memed. Ingen talar om manat, utan bara om shirvan och memed. För den som vill finns även kopek. Dessa har jag ännu inte lyckats klura ut. Den azeriska trafiken kan vid första anblick verka som en epileptisk

tutorkester där folk struntar i färdriktning och dylikt, men efter ett tag upptäcker man att det finns mycket intrikata trafikregler, tutningar och olika betydelse. Våra azeriska vänner hävdar att olycksfrekvensen är mycket låg, utlänningarna hävdar motsatsen.

Vi fick nys om att en konferens skulle hållas här i Baku om framtidsstudier. IT handlar om framtid så Tanja och jag lyckades bli inbjudna på den tjugiga tillställningen som pröjsades av IT-Ministeriet. Konferensen gästades av futurologer, som diskuterade futurologi, ganska spännande och vi träffade en mycket intressant finländare i vit kostym, som vi så småningom intervjuade. Men idag fick vi ett samtal med IT-Ministerns sekreterare som berättade att han hört talas om vår forskning och ville intervjuas av oss. Ryktet om de framstående svenska forskarna spreds visst snabbt... ops. Men det gick bra och den korpulente farbrorn var trevlig och lät oss inte ställa alltför besvärliga frågor, som man gärna gör i odemokratiska länder, när man kommer från Sverige. Nu har vi två veckor kvar som ägnas åt intervjuande, sedan nalkas den Azerbajdzjanska landsbygden följd av någon vecka i Georgien och någon vecka i Turkiet.

Med andra ord: vi trivs!

Reserapport om Libyen

Text och: Ulla Johansson

I februari, då det var kallt i Sverige reste jag söderut. Det var en resa i Jambo Tours katalog, som lockade: Antika romerska städer, öken, kamelritt och klippmålningar i Khadaffis rätt okända land.

Vi var en liten grupp på 6 personer, som flög med Lufthansa till Tripoli i Libyen. Där möttes vi av libysk guide som in-kvarterade oss på fint hotell vid Medelhavet.

Tripoli, Libyens huvudstad är en rätt modern metropol med hård trafik. I de moderna kvarteren rörde sig mest män, enstaka kvinnor, modernt klädda i fotsida kappor och sjaletter.

I gamla stans vindlande gränder såg man många helt beslöjade kvinnor. Skickliga hantverkare bjöd ut sina alster i guld, silver och koppar, eller skinn och tyg. Men här finns också minnen från antiken. Vi besökte Marcus Aurelius triumfbåge och fortet Al Hamra. Fortet inrymde ett intressant museum med fynd från Libyens forntid (klippmålningar), den feniciska, puniska, romerska och arabiska tiden. En kunnig guide visade oss runt.

Honom hade vi med oss på utfärd västerut till Abaratha, som tillsammans med Leptis Magna och Oea (nuvarande Tripoli) bildade det romerska Tripoli (Tre städer), för drygt 2000 år sedan. I Sabratha såg vi ruiner av romerska tempel med pelare och mosaikgolv och en magnifik teater med plats för 5000 åskådare.

Österut längs Medelhavet, där olivträd, citrusbuskar och dadelpalmer står tätt,

ligger Leptis Magna, den praktfullaste av de tre städerna. Storhetstiden var de två första århundradena e.Kr. då en man från Leptis Magna, Septimus Severus blev kejsare i det romerska imperiet. En stor, rikt sirad triumfbåge reste han till sin ära. Mest imponerande var dock det stora badet, näst störst (efter Rom) i romarriket. Här fanns rum med många pooler, med kallt, ljummet eller varmt vatten, ångbastu m.m. Alla rum var smyckade med mosaik. Kul var att se de vatten-toaletter som användes under romartiden.

Rester av en mycket pampig basilika vittnade om stadens liv senare, under kristen tid. Den här staden med sin goda hamn levde på export av vete, olivolja och exotiska djur och hade då mer än 100.000 invånare. Den övergavs på 1100-talet då hamnen slammat igen.

I ett nyligen utgrävt romerskt hus, Villa Silim, vackert belägen vid havet några mil från Leptis Magna, kunde vi beundra utsökt mosaik på golv och väggar.

Med flyg reste vi till södra Libyen. Där mötte två 4-hjulsdrivna fordon med Tjesh-(turban?)-prydda tuareger vid ratten. De tog oss genom ökenstrakter till Acacusbergen kring Gath, nära den algeriska gränsen.

Vi campade i sanden. 6 kameler med sina drivare dök upp på kvällen, kamelerna släpptes att beta med tjudrade framben. Hela nästa dag färdades vi i kamelkaravan. Efter 7 timmar i kamelsadeln kände man minsann av vissa kroppsdelar!

Men det var fascinerande att gunga fram på dessa "öknens skepp" över

sanddynernas vågor i gassande sol och svalkande vind. "Tjesh-prydd" var vi också, till skydd mot sand och sol. Enstaka tuaregboplatser passerade vi.

I oasen Gath finns en muromgärdad 800.årig stad bevarad. Den var byggd av soltorkat tegel, de flesta innevånarna hade lämnat den för modernare hus i oasens utkanter. Vi vandrade i slingrande, ibland överbyggda gränder. Från fortet i mitten hade vi vy över oasen. Där odlades lök och vitlök, sommartid tyvärr, vattenmelon, vilket tär svårt på det ständigt sjunkande grundvattnet.

Från Gath åkte vi med jeep bland Acacusbergen. Det var ett landskap med märkliga klippformationer, skulpterade av vind och sand. Det såg ut som statyer, torn, slott, hyddor m.m. Svarta klippstoder avtecknade sig mot gulröd sand. Fantasifullt och effektfullt!

Här fanns klippmålningar, som vittnade om en tid då det inte bara var klippor och sand här, utan gröna dalar, savanner med elefanter, giraffer, noshörningar m.fl. djur. Invånarna från upp till 10.000 år sedan, har ritat av sitt liv. Där är jakt på mufflon, kohjordar med herde, fest i byn, ja t.o.m. några vagnar med dragare. Målningarna var från olika tider, 10.000 år var de äldsta, ca. 2.000 år de yngsta. Kamelteckningarna hörde till de yngsta. Kamelerna kom inte till Nordafrika förrän omkring 500 f.Kr.

Kvällarna vid lägerelden under gnistrande stjärnhimmel var fantastiska, men rätt kyliga. Tält och sovsäck var bra att ha. Underbar var också tystnaden, här fanns inga andra människor.

Oasen Germa har 5.000-åriga anor. Gamla staden i Germa, Garmanta, grävdes ut av engelska arkeologer. Även här kan romersk inverkan påvisas. Garmanta var en romersk utpost mot det

inre av Afrika. Vilket imperium romana hade! Sen bar det av ut i sandöknen. Över Saharas böljande sanddyner åkte vi berg- och dalbana med bilarna. Chaufförerna var verkligen skickliga.

Vi följde stråk av oaser, de flesta i utdöende. De låg runt klarblå, blänkande sjöar med saltvatten! Omkring stod dadelpalmer, som trots att de stod till kronorna i sand ändå bar dadelklasar. Byn Gabroun hade folket övergivit 1990, mycket motvilligt. Men sötvattnet hade tagit slut. Ibland mötte vi andra resande i öknen. Då blev det stopp, alla hoppade ut, hälsade och pratade.

Kalla stjärnklara var kvällarna, då vi samlades runt lägerelden. Vår kock, Hakkim, tillagade kvällsvarden, tuaregerna bakade bröd och gräddade i sanden under elden, kokade myntate och sjöng. Stämmingsfullt! Deras sånger påminde om lapsk jojka.

Det var rätt obekvämt att bo i tält, men väl värt det för det tjusiga ökenlandskapet. Dagarna i öknen var soliga och sköna, som en svensk sommar, men nätterna kalla, ner till +3 grader. Täckbyxorna och täckjackan, som jag tagit med för ut- och hemresa i kalla Sverige, kom väl till pass.

Resan var ganska kort, men gav dock en viss uppfattning om Khadaffis Libyen. Landet är stort, 4 gånger så stort som Sverige, glest befolkat, bara 6 milj. invånare. Folk verkade inte lida nöd, nya bostäder byggdes överallt, men ofta som fula betongblock. Skrot och skräp låg utefter vägarna. Men vi såg inga tiggare, inget armod, ingen slum.

Den klaraste minnesbilden är dock: Acacus svarta, snirkliga stenformationer avtecknande sig mot de gyllengula, mjuka sanddynerna i gnistrande sol. Oförlömligt!

Resemästarens sidor

SGS-RESOR

Baltikum

10-22/8 2006

Polen

Inställd

Turkiet

3-24/9 2006

Transsibiriska Järnvägen Rumänien

21/8-9/9 sept 2006

Sept 2007

Mekongfloden

15/10-14/11 2006

Bhutan

22/4-6/5 2007

Indien - en volontärresa

11/2-11/3 2007

LÄNGS MED MEKONGFLODEN

Fullbokad

FÖLJ MED SGS TILL POLEN

Inställd, för få deltagare.

ÖSTRA TURKIET

Första gruppen är hemma och mycket nöjda. Därför upprepar vi resan så att flera SGS:are får chansen att uppleva denna vackra, okända och på kultur och historia så rika region.

Det blir en kontrasternas resa. Vi börjar i den moderna metropolen Istanbul, flyger till det gröna, frodiga Trabzon vid Svarta havskusten och följer vägarna i öst längs gränsen mot Georgien, Armenien och Iran. Under vår resa ser vi inte bara hur landskapet skiftar, utan även människors levnadssätt och traditioner är olika i olika delar av landet. Vi fortsätter upp på den karga högplatån, besöker bland annat ruinstaden Ani, Armeniens gamla huvudstad och en av de mest stämningsmättade historiska platserna i Turkiet. På vägen till saltsjön Van passerar vi Turkiets högsta berg, Ararat, där Noaks ark sägs ha strandat. I staden Hassankeyf vid Tigris är vi gäster hos polismästaren, vän till vår färdledare Raija Öhrstedt och Mustafa. Mustafa är vår chaufför, men äger företaget vi samarbetar med och har arbetat som guide, så han blir därför mycket mer än en chaufför. Som seden bjuder övernattar vi på taket. Hassankeyf som var en viktig omlastningsstation längs sidenvägen har varit

bebott i över tio tusen år, men kommer snart att försvinna under tigrisdammens vatten. Vi vänder västerut och passerar kurdernas huvudstad Diyarbakir. Ovanför staden Malatya reser sig Nemrutberget. Med buss klättrar vi upp för berget till toppen där kung Antiochos I Theos lät uppföra väldiga stenhuvuden till avbild av sig själv och landets främsta gudar. Resan slutar i Kappadokien i centrala Anatolien där sagolika klippformationer gömmer bosättningar och underjordiska städer.

Datum: 3-24 september 2006 (22 dagar)

Beräknat pris: 23.400 kr (USD 1 = SEK 7,50) 24.400 (USD 1 = SEK 8.00)

Antal deltagare: 8-10

Beställning av program och bokning görs hos:

Gränslösa Resor

Marsjö Hvilan

643 94 Vingåker

Tel: 0151-209 00 (09.00-15.00)

e-post: lotta@granslosaresor.se

www.granslosaresor.se

**Platser kvar
anmälan senast
17/7 2006**

RUMÄNIEN (MED TRANSYLVANIEN)

Vi tar oss runt i ett landskap präglat av myterna om Dracula och en medeltida anda som är svår att finna någon annanstans i Europa. Både hans välbevarade medeltida hemstad och borgen i Bran besöks. Vi gör korta vandringar genom täta skogar, bland böljande alpängar och beskådar dramatiska bergsmassiv. Här finns Europas största bestånd av rovdjur, vilket gör att vi kanske får se björn och varg eller i alla fall deras spår.

Vår resa kantas av möten med den transylvanska befolkningen och deras kultur. I denna undanskymda del av Europa är häst och vagn fortfarande ett vanligt sätt att ta sig fram. Ängarna slås fortfarande med hjälp av lie och potatisen plockas för hand. Bebyggelsen i de små byarna är medeltida och invånarna nyfiket välkomnande. Vi möter dem i deras vardag av färskötsel, osttillverkning och småskaligt jordbruk och har möjligheten att bo hemma hos några av familjerna.

Program till sommaren

Förslag till resedatum är september 2007.

Äventyrsresor: tel. 08-55 60 69 02.

I National Geographic Sverige nr 7 fanns 18 sidor med text och bilder om Rumänien och Csangofolket.

Många anmälde intresse vid höstmötet i Åhus.

Se kommande Briefing.

TRANSSIBIRISKA JÄRNVÄGEN

Vladivostok - Nordkorea . Transsibiriska järnvägen - Irkutsk - Bajkalsjön,
22/8-7/9 2006.

Avresa från Stockholm på eftermiddagen den 22 augusti med övernattnig i Moskva. Då vi först på kvällen flyger vidare till Vladivostok, besöker vi Moskvas centrala delar under dagen.

Vid ankomsten till Vladivostok far vi ut på landet för att tillsammans med värdfolket äta lunch på en dacha.

Vi flyger vidare till det "stängda" Nordkorea, med många sevärdheter, en synnerligen vackert dekorerad tunnelbana, spännande och påskostade museér, skolbarnens palats med dans och musik samt sist men inte minst 2 byggnader med vardera 200 resp. 100 rum fyllda med gåvor från hela världen till nuvarande presidenten och hans far.

Efter en annorlunda vecka i detta land återvänder vi till Valdivostok och tittar närmare på enl. ryssarna "landets vackraste stad", innan vi går ombord på den ursprungliga transsibiriska järnvägen. Vi far genom ett landskap med enorma bergs- och skogsområden och får en glimt av fjärran liggande sibiriska byar, bortglömda av politikerna i Moskva.

Efter tre dagar är vi framme i Irkutsk, en gång förvisningsstad för oliktankande, med många gamla trähus. En av dagarna tar vi bussen till Bajkalsjön, och gör bl.a. en båtutture på världens djupaste sjö.

En härlig resa lider mot sitt slut - men vi är säkert fyllda med glada minnen!

- Avresa: 22/8, 17 dagar
Pris: Prel. 26400:- Min. deltagare: 10 Enkelrum : på begäran.
Anmälningavgift: 2000:-
I resans pris ingår: Flyg Stockholm- Vladivostok-Irkutsk- Stockholm. samt t. o. r. Nordkorea. Övernattning, 1 natt i Moskva med frukost. Lokal guide för vandring i centrala Moskva. transfers.
Landarrangemang: Vladivostok, Halvpension, lokalguide, färja, 2 inträden samt linbana Nordkorea, helpension, guider samt dans- och musikföreläsning.
Transsibiriska järnvägen, 4-bädds kabin, 2-bädds kabin mot tillägg.
Irkutsk, transfer, hotel och frukost.
Buss till Listvianka, övernattning och frukost.
Flygplatsskatter
Ingår inte: Egna utgifter. Avbeställningsskydd.
Ev. dricks till guider och chaufförer
Teknisk arrangör: Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå AB. Köpmangatan 10 (Gamla stan), 111 21 Stockholm. Tfn. 08-411 49 80
Färdledare: Margot Lindeson, Har besökt Nordkorea och svarar gärna på frågor. Telefon: 08-18 85 38
Mobil: 070-778 24 25
Fax:08-18 23 25.
E-post: lindeson.travel@swipnet.se

**Platser kvar!
Anmälan senast
15/7 2006**

NORRA BALTIKUM

Lettland-Ryssland-Estland 10-22 augusti 2006. Den grupp som reste med Pär Lindström i Baltikum i juni 2005 tyckte det var så trevligt att resa tillsammans att de bad Pär ordna en resa till. Denna resa kommer att starta den 10 augusti och utgå från Karlshamn. Man börjar med att studera området i Lettland som tidigare SGS-grupper ej besökt kring Kurlands nordspets, både adelspalats och naturområden, man kommer att se lite grundligare på Riga och man besöker den omfattande katolska festivalen i Aglona den 15 augusti. Därefter besöker man de gamla klostren i ryska Pskov och Pejtjora/Petseri. Slutligen reser man genom sydöstra Estland och den gamla svenska staden Narva, innan man tar båten från Tallin för att anlända till Stockholm. den 22 augusti på förmiddagen. Denna resa görs på uppdrag av deltagarna i SGS-resan i Baltikum 2005. Men alla kan inte följa med, så deltagarna i tidigare baltikumresor kommer att erbjudas plats. Kanske blir det även plats för några nya SGS:are. Annars kommer resan att upprepas samma tid 2007.

Upplysningar: se www.balticbooks.se eller ring Pär Lindström: 0470-740808

Väntelista

INDIEN - EN VOLONTÄRRESA

Tillhör du oss som gärna stannar upp för att komma under ytan, lära känna människor och får en inblick i hur man lever? Under fyra veckor kommer vi ägna halva tiden till att hjälpa till i t.ex. barnomsorgen eller på en skola. Den andra halvan ägnar vi oss mer om Indien. Det blir föreläsningar om Indiens kultur, historia och religion och det finns möjlighet att ta lektioner i hindi eller yoga. Självklart lär vi oss att laga indisk mat! På helgerna gör vi en kamelsafari, sikhseeingtur, tigersafari eller liknande. Några nätter bor vi hemma hos en indisk familj.

SGS:aren Ing-Marie Henningsson följer med som ciceron. Hon hjälper till då det behövs och är gruppens "språkrör". Lärare, guide och andra som tar hand om oss på plats talar engelska. Personalen i barnomsorgen och i skolan där vi volontärarbetar kommunicerar vi med genom tolk, händer och fötter.

Preliminära datum:	11 februari till den 11 mars 2007
Preliminärt pris:	23000:-
Antal deltagare:	10-15 st
Ciceron:	SGS:aren Ing Marie Henningsson
Resan arrangeras av:	Gränslösa resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, telefon: 0151-209 00 (kl 09.00-15.00) e-post: lotta@granslosaresor.se Beställ program!

UKRAINA - GAMMALSVENSKBYN

Gammalsvenskby (ryska Starasjvedskaja), förr en by i Ukraina vid Dnepr, ca 100 kilometer från mynningen. Byn grundades av de flera hundra mer eller mindre livegna svenskättlingar som 1781 tvångsförflyttades från Dagö i Estland. De livnärde sig av jordbruk, boskapsskötsel och delvis fiske. En del återvände till Sverige 1929 (Bonniers lexikon) Efter att Tage Brolin vid höstmötet berättat om sina 17 resor till svenskbyn samt visat bilder och video ökade antalet namn på den utlagda intresselistan snabbt och slutade med 19 namn.

En resa i Vikingarnas Ukraina skulle kunna innehålla någon dags uppehåll i Gammalsvenskbyn, förhoppningsvis då Brolin är där.

Under utredning

BHUTAN

Kultur och natur i Bhutan. På vår resa med Karin Åkesson får vi en mångfacetterad inblick i Bhutan med dess unika, välbevarade kultur och natur. Vår resa tar oss genom det lilla kungadömet där vi besöker huvudstaden Thimpu, möter Bumthangdalen och vandrar på Druk pathleden.

I Bumthangdalen utforskar vi olika tempel och de omkringliggande byarna till fots. Här får vi vara med under Ura Yakchoe-festivalen. och kanske får vi prova på traditionellt bägskytte. Vi får även närvara vid en "pudja", munkarnas religiösa ceremoni och deltar i en morgonsamling på en lågstadieskola.

I huvudstaden Thimphu får vi bland mycket annat se olika hantverk utövas och en höjdpunkt blir uppvisningen med traditionell folkdans och maskdans på Royal Academy of Performing Arts.

Resan avslutas, för de som vill, med en vandring. Tänk att få stå

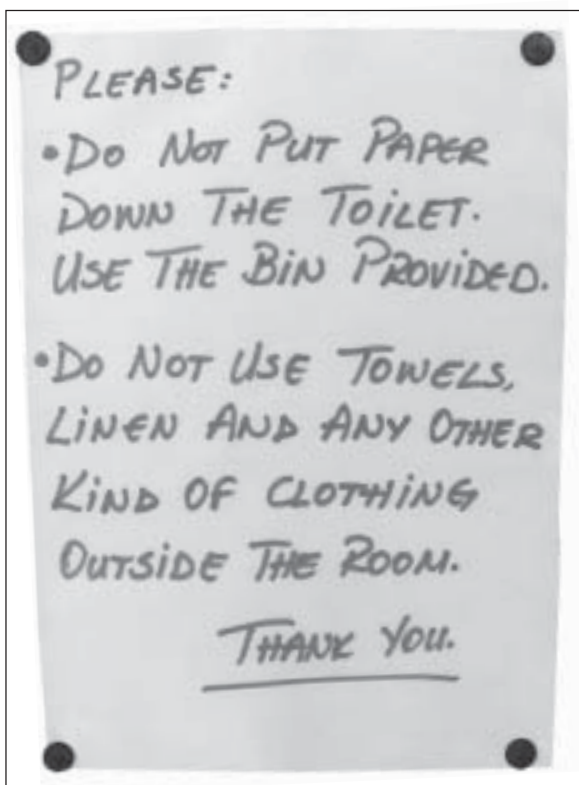
ovanför trädgränsen och njuta av utsikten över Himalayas berg och djupa dalar med dess blommande Rhododendronskogar. (För de som ej önskar vandra ordnar vi ett besök i Haa-dalen.)

Vår erfarna färdledare Karin Åkesson har bott i Bhutan under fyra år. Hon har bland annat arbetat för FNs volontärprogram och som lärare i en bhutanesisk skola. Karin är "adopterad" av en bhutanesisk familj och det är tack vare henne som vi kan komma människorna nära på ett värdigt sätt.

Preliminära datum: 22 april - 6 maj 2007

För program och information, kontakta Anne Stenskog på tel. 08-55 60 69 05 eller e-post till anne@aventyrresor.se

Katalogbeställning: 020-78 00 10, www.aventyrresor.se

En skylt från insidan av rumsdörren på ett litet pensionat i Grekland. Det här med språk är inte alltid så lätt. Jag undrar vad som hade hänt om vi följt uppmaningen till punk och pricka? Foto: Dag Johnsson.

Världen slutar i Sahara. Där är det alldeles torrt. Det finns bara några oceaner här och där så att kamelerna och kadaverna och karavanerna kan dricka.

Anna, 7 år

Citat hämtat ur boken "Gud som haver barnen kär har du någon ull" av Mark Levengood och Unni Lindell.

*Trevlig
Sommar önskas
alla SGS:are*

SGS-erbjudande till Galapagos!

Åk med Åsa Backevall till
Ecuador och Galapagos,
11-24 november 2006.

Ord. pris: 44 000 kr

SGS pris: 39 900 kr

Läs mer på vår hemsida.

 Äventyrsresor

Tel: 08-5560 69 00 | Hornsgatan 110, 117 26 Stockholm | www.avenyrsresor.se